

РЕШЕНИЕ

№ 4732

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11053** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 11.06.2012 г., постановено по НАХД № 15132/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в. Със същото е потвърдено НП № 11/20.05.2011 г. на началника на Митница Аерогара С., с което на [фирма] на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 е наложена имуществена санкция в размер на 5574, 41 лв., представляваща 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на нарушението и на основание чл. 233, ал. 4, вр. чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците са отнети в полза на държавата 400 бр. обемни компресори с възвратно-постъпателно действие, произвеждащи свръхналягане, непревишаващо 15 bar с обща митническа стойност 5986, 26 лв., като поради липсата на предмета на нарушението е присъдена неговата левова равностойност в размер на 5986, 26 лв.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,

ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени решението и да се отмени и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Митница Аерогара С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С решение от 11.06.2012 г., постановено по НАХД № 15132/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в е потвърдено НП № 11/20.05.2011 г. на началника на Митница Аерогара С., с което на [фирма] на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 е наложена имуществена санкция в размер на 5574, 41 лв., представляваща 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на нарушението и на основание чл. 233, ал. 4, вр. чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците са отнети в полза на държавата 400 бр. обемни компресори с възвратно-постъпателно действие, произвеждащи свръхналягане, непревишаващо 15 bar с обща митническа стойност 5986, 26 лв., като поради липсата на предмета на нарушението е присъдена неговата левова равностойност в размер на 5986, 26 лв.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 30.03.2009 г. в Митница Аерогара С. е подадена за митническо оформяне ЕАД № 09BG005100H0116595/30.03.2009 г. с декларирана стока метален компресор за помпане на гуми Тор Т. – артикулен номер 52326 – 400 броя, 50 колета с тарифен номер 8414 80 78 90 и ставка за мито 2.2% по Митническата тарифа на ЕС с изпращач „Ю§В И.” и произход Китай. От служители на Агенция „Митници” е била извършена проверка на търговското дружество в рамките на последващия контрол по реда на чл. 84а, ал. 1 от Закона за митниците. За резултатите от проверката е била изготвена докладна записка до директора на Агенция „Митници”, като съгласно отразеното в нея е установено неправилно тарифно класиране на компресори, като компресорите с артикулен номер 52326 са декларирани в кл. 31 „колети и описание на стоката” на ЕАД като метален компресор за помпане на гуми и са класирани като обемни ротационни компресори с тарифен код № [ЕГН]. След запознаване с цялата предоставена информация е установено, че изделията с артикулен номер 52326 са обемни компресори с възвратно-постъпателно действие, произвеждащи свръхналягане, непревишаващо 15 bar с дебит на час и следва да се класират с код по Т. [ЕГН], а не както е декларирано в посочената ЕАД с тарифен код по Т. [ЕГН]. Съставен е АУМН, като въз основа на АУМН е издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че некоректното тарифно класиране на компресорите с тарифен № [ЕГН] и ставка на мито 2.2% по митническата тарифа на ЕС, вместо с тарифен номер [ЕГН] и допълнителен код по Т. А999 с предвидено прилагане на защитна търговска мярка в размер на 77, 6% е довело до заобикаляне на въведената защитна търговска мярка (антидъмпингово мито), поради което не са начислени и събрани всички дължими държавни вземания за стоките по ЕАД № 09BG005100H0116595/30.03.2009 г., обект на предвидената антидъмпингова мярка. В

резултат на това [фирма] е избегнало частично заплащането на митни сборове и други държавни вземания общо в размер на 5 574, 41 лв., от които антидъмпингово мито в размер на 4 645, 34 лв. и ДДС в размер на 929, 07 лв..

Решението на първоинстанционния съд е неправилно, като този извод съдът прави като взема предвид преди всичко изтичането на абсолютната погасителна давност, за която съдът е длъжен да следи служебно.

Съдът констатира, че към момента на постановяване на това решение е изтекла предвидената в закона абсолютна давност. В административно наказателното производство съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, които изключват отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането по чл. 11 от ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност – и за тези по глава II от НК (неизбежната отбрана по чл. 12 от НК, гражданският арест по чл. 12а от НК, крайната необходимост по чл. 13 от НК, оправданият стопански риск по чл. 13а от НК, грешката по чл. 14, ал. 1 от НК, случайното деяние по чл. 15 от НК и изпълнението на неправомерна служебна заповед по чл. 16 от НК), така и за тези по глава IX, в т. ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 от ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на деца и така юридически пречатства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 от ЗАНН. По силата на субсидиарно приложимия чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление) за административни нарушения давността е 2 г.

Съгласно чл. 80, ал. 1 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН тя тече от довършването им, а за тези, които траят непрекъснато или са продължавани - от прекратяването им. Спира по чл. 81, ал. 1 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се съгласно чл. 81, ал. 2 от НК с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо преследваното лице, след което тече нова давност. Независимо от това колко пъти и за какъв период от време е спирана и прекъсвана, съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН преследването на административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с $\frac{1}{2}$ надвишава предвиденият 2-годишен такъв по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 11 от НК. Следователно във всички случаи отговорността по чл. 6 от ЗАНН давностно се погасява 3 години след извършване на деянието по чл. 2, ал. 1 от ЗАНН. Това разрешение е общо и важи независимо от вида на нарушението и субекта на отговорност. Изключенията му са изрично предвидени в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН и са приложими единствено за нарушения на нормативни актове, уреждащи бюджетната, финансово-стопанската, отчетната и хазартна дейност. Случаят не попада в това изчерпателно изброяване, така че разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 (редакция към момента на извършване на нарушението и към момента на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 81, ал. 3 от НК остават субсидиарно приложими по чл. 11 от ЗАНН. Наказателно постановление № 11/20.05.2011 г. е издадено за наказването на нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, което е извършено на 30.03.2009 г. с подаването за митническо оформление на посочената в

наказателното постановление ЕАД. Именно поради това, броена от датите на подаване на процесната ЕАД, съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, на която деянието е завършено, 3-годишната абсолютна давност по чл. 80, ал. 1, т. 2 вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН за административното му наказване по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона митниците е изтекла на 30.03.2012 г. след приключване на устните състезания пред Софийския районен съд, но преди постановяване на решението му от 11.06.2012 г. и преди образуването на касационното производство и разглеждането на спора от настоящата касационна инстанция. Касае се за факт от значение за спора, който бъдейки настъпил още преди постановяването на обжалваното съдебно решение по чл. 160, ал. 1 от АПК, следва да се вземе предвид съгласно чл. 142, ал. 2, вр. чл. 236 от АПК. При съобразяването му административнонаказателната отговорност по наказателно постановление № 11/20.05.2011 г. понастоящем е по право изцяло погасена. Пропускането на абсолютния давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 2, вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществена санкция по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците за извършено нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, което е извършено на 30.03.2009 г., поради което тази инстанция не е овластена да проверява дали е извършено или не от обективна и субективна страна.

Следователно наказателно постановление № 11/20.05.2011 г. се явява незаконосъобразно издадено за осъществяване на давностно погасена на основание чл. 80, ал. 1, т. 5 (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН административнонаказателна отговорност.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Оспорваното първоинстанционно решение като неправилно следва да бъде отменено, а наказателното постановление да се отмени.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 11.06.2012 г., постановено по НАХД № 15132/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ НП № 11/20.05.2011 г. на началника на Митница Аерогара С., с което на [фирма] на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 е наложена имуществена санкция в размер на 5574, 41 лв., представляваща 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на нарушението и на основание чл. 233, ал. 4, вр. чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците са отнети в полза на държавата 400 бр. обемни компресори с възвратно-постъпателно действие, произвеждащи свръхналягане, непревишаващо 15 bar с обща митническа стойност 5986, 26 лв., като поради липсата на предмета на нарушението е присъдена неговата легова равностойност в размер на 5986, 26 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

